

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 411 din data de 16.09.2015.

Dosar nr. 294/2015

Petiția nr. 3130/21.05.2015

Petent: Sindicatul Universității "Ovidius"

Reclamat: -

Obiect: diferență salarială între categoriile de personal care lucrează în învățământ, în funcție de sporul de vechime

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1 Sindicatul universității "Ovidius", reprezentat prin domnul **J.F.V.** - Președinte, loc. Constanța, ...

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul susține că există o diferențiere de salarizare în ce privește sporul de vechime între categoriile de personal *nedidactic, didactic și didactic auxiliar* care lucrează în învățământ.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 3130/21.05.2015, a fost citat petentul *Sindicatul universității "Ovidius"* cu ridicarea din oficiu a excepției de necompetență materială a C.N.C.D., potrivit Deciziei nr.997/07.10.2008 a Curții Constituționale și a Legii nr.63/2011, privind încadarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic auxiliar din învățământ, pentru data de 19.05.2015. Procedură legal îndeplinită.

3.2 -

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că se face o discriminare în ce privește interpretarea și aplicarea legislației privind regimul juridic al sporului de vechime, în ce privește calculul salariului cuvenit personalului *nedidactic*, în comparație cu sporul de vechime și calculul cuvenit personalului *didactic și didactic auxiliar* care lucrează în învățământ.

4.2 În interpretarea petentului, la modul de calcul al salariului cuvenit celor două categorii, personalul *didactic și didactic auxiliar*, sporul de vechime nu este inclus în salariul de bază ci adăugat acestuia, conform Legii nr.63/2011, iar la personalul *nedidactic*, sporul de vechime este inclus în salariul de bază, rezultând astfel un salariu mai mic. "Este adevărat că cele două categorii profesionale, personal *didactic, didactic auxiliar*, pe de o parte, și personalul *nedidactic* din învățământ, pe de altă parte, beneficiau de o reglementare unitară a sistemului de salarizare, inclusiv în ceea ce privește sporul de vechime, neexistând o diferență de calcul în raport cu salariul de bază, potrivit Legii nr.284/201...", "...deși, personalului *didactic și didactic auxiliar* din învățământ îi este aplicabilă legea specială în materie de salarizare în domeniul învățământului, având Legea nr.63/2011, fără niciun temei, legiutorul omite în acest act normativ categoria profesională a personalului *nedidactic* și nu ia în considerare faptul că și această categorie de personal muncește în învățământ la instituții publice finanțate de la buget". "Efectele discriminării sunt și rămân în continuare menținute și în anul 2015, după intrarea în vigoare a OUG nr.83/2014, care modifică Legea nr.63/2011, dat fiind faptul că OUG nr.83/2014, prevede în beneficiul personalului *didactic și didactic auxiliar* o dublă și distinctă majorare a salariului, care operează cumulativ, la nivelul salariului de bază cât și la nivelul sporurilor..."

Susținerile părții reclamate

4.3 –

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director al C.N.C.D. reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care există o diferențiere de salarizare în ce privește sporul de vechime, între categoriile de personal *nedidactic, didactic și didactic auxiliar* care lucrează în învățământ.

Colegiul director, cu ocazia procedurii de audiere a părților, reține că în speța de față este aplicabilă excepția de necompetență materială potrivit interpretării și aplicării Legii 63/2011 privind încadrarea și salarizarea personalului *didactic și didactic auxiliar* din învățământ și Decizia nr.997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale care stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative. Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.2 Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din O.G. nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din

aceleși act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

5.3 Deși, autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

5.4 Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

5.5 Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt

interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

5.6 Colegiul director, conform Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, constată că nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială invocată potrivit interpretarea și aplicarea Legii 63/2011 (privind încadrarea și salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ) și de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege, conform Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale.

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) Sindicatul Universității “Ovidius”, reprezentat prin domnul J.F.V. - Președinte, ...

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Intocmit R. O. Consilier Juridic SACD

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP